

JONG NVFK

Het is voorjaar 2015. De Algemene Ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Kinderfysiotherapie (NVFK) staat in het teken van het afscheid van de huidige voorzitter, het voorstellen van de nieuwe voorzitter en de lancering van het NVFK-magazine. Eefje Muselaers en Eline Bolster, twee jonge kinderfysiotherapeuten, zijn erbij aanwezig en halen de gemiddelde leeftijd behoorlijk omlaag. Waar zijn toch de andere jonge kinderfysiotherapeuten?

Met een borrel in de hand en deze vraag in hun achterhoofd ontstaat het idee om Jong NVFK op te richten, om jongeren tot 35 jaar te betrekken bij de NVFK. Tijdens het najaarscongres 2015 wordt Jong NVFK gepresenteerd. Begin 2016 vindt het eerste event plaats met emeritus hoogleraar kinderfysiotherapie Paul Helders. Onder zijn leiding is het niet moeilijk vol inspiratie af te trappen. Zijn generatie heeft de kinderfysiotherapie op de kaart gezet en daar plukken wij nu nog de vruchten van. Maar juist nu er in de zorg zo veel verandert, zullen we ervoor moeten zorgen dat wij zelf en ons vak ook op de kaart blijven. Dat kunnen we alleen met z'n allen. Daarom is het van belang om jonge kinderfysiotherapeuten al vroeg in hun carrière te betrekken bij de NVFK.

Durf te dromen

Jong NVFK steunt op vier pijlers: netwerk, ambassadeurs, klankbord en 'durf te dromen'. Elk jaar worden events georganiseerd om andere jonge kinderfysiotherapeuten te leren kennen, kennis te delen, na te denken over de toekomst en om deze collega's te prikkelen verder te kijken dan de grenzen van hun vak. Vandaar het motto: 'Durf te dromen!' Daarbij maken we gebruik van Facebook, Google Drive, mail en events om zowel online als in real life een netwerk te vormen.

Heel Jong NVFK heeft bijgedragen aan een document waarin alle apps die je kunt gebruiken in de kinderfysiotherapie, zijn verzameld. Tijdens een brainstormsessie op een van onze events hebben we ideeën opgedaan om een eigen app te ontwikkelen. Deze app is momenteel in de maak. We werken daarnaast mee aan het verbeteren van de NVFK-site, het ontwikkelen van promotiemateriaal voor de NVFK, kortom, onderwerpen waar jonge leden over mee zouden moeten denken.

Ben je geïnspireerd en wil je meedromen?

of ga naar: nvfk.kngf.nl/jong-nvfk.

Column

RECHT-WAARDIG?

BESTE COLLEGA,

Hoewel rasechte liberalen het niet met mij eens zullen zijn, denk ik dat we onder ons wel kunnen stellen dat de marktwerking in de zorg niet lukt. Ik zou zelfs willen betogen: niet kan en niet mag lukken, maar daarover een andere keer meer. Blijft echter wel de vraag: hoe moeten wij waardevolle zaken ('goeden'), ook die je niet kunt kopen of verkopen, onderling verdelen?

Waarschijnlijk ben je het ermee eens dat dit 'rechtvaardig' moet gebeuren. Het lastige is alleen: welk uitgangspunt neem je? Soms is het rechtvaardig als iedereen evenveel krijgt. Waardigheid is volgens mij zo'n goed. Het lijkt rechtvaardig dat ondernemers, ministers, therapeuten, maar ook mensen met een lichamelijk beperking, dementen of kinderen allen waardigheid verdienen, gewoon omdat het mensen zijn. Bij dit soort rechtvaardigheid gaat het om overeenkomsten.

Sommige goeden verdelen we echter niet gelijk, maar bijvoorbeeld naar 'verdienste' of 'nut'. Dat wij een hoger tarief 'verdienen' is daarvan een voorbeeld. Een verdeling naar nut, voor de maatschappij of het bedrijf, heeft als bijwerking dat mensen die geen nut (meer) hebben, buiten spel staan. Dit soort rechtvaardigheid focust juist op dat waarin mensen verschillen, wat meestal 'recht doen aan' genoemd wordt.

Een probleem ontstaat als deze twee verwisseld raken. Als waardigheid bijvoorbeeld vooral toekomt aan mensen die veel verdienen, of goede zorg vooral aan mensen die mooi en mondig zijn. Een ander actueel voorbeeld: zomaar 'vrijheid' verdelen over alle mensen gaat eraan voorbij, dat deze mensen niet even intelligent zijn, niet dezelfde (gezondheids)vaardigheden van thuis hebben meegekregen en ook niet allemaal genoeg geld op de bank hebben.

Ik denk dat voor zowel een beginnend dementerende die nog thuis woont als voor een bijna radicaliserende jongere geldt, dat ze niet gebaat zijn bij een maatschappij die hen ziet als individuen die zaken zelf moeten oplossen. Wél bij gezien en erkend worden als waardig en de moeite waard om op te nemen in een relationeel netwerk. Tronto (zie ons beroepsprofiel) schrijft zelfs over een *life sustaining web*.

Iemand recht doen vergt het aangaan van een relatie (op de markt is dat minder nodig) en dan pas beslissen wat er nodig is: hoe er verdeeld moet worden. Ik denk dat fysiotherapeuten daar heel goed in zijn. Misschien moeten we alleen wel vaker 'de wijk' in?

Met collegiale groet,
Jeroen van Egmond,
Voorzitter ethiekcommissie KNGF

PS: Reacties horen we graag, via ethiekcommissie@kngf.nl, of via het forum op www.fysionetwerken.nl/werkgroepen (vul bij 'zoek een werkgroep' in: 'ethiek').